

НОВІ ЛЕКСИКОГРАФІЧНІ ВИДАННЯ КАФЕДРИ
СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
КИЇВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Кафедрою слов'янської філології Інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка підготовлено і видано протягом періоду 2006–2008 роки ґрунтовні видання – «Українсько-хорватський словник лінгвістичної термінології» та «Українсько-сербський словник лінгвістичної термінології». Нижче наведено рецензії на ці видання фахівців-філологів з освітніх і наукових закладів Сербії, Хорватії та України.

Л. Попович (Сербія)

**«УКРАЇНСЬКО-СЕРБСЬКИЙ СЛОВНИК
ЛІНГВІСТИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ»,**

О. Л. Паламарчук, Г. П. Стрельчук, Н. Л. Білик, О. М. Ткаченко,
М. В. Шевченко

К.: ВПЦ «Київський університет», 2006.

«Українсько-сербський словник лінгвістичної термінології» є результатом тривалих лексикографічних досліджень у галузі контрастивної мовознавчої термінології, містить корпус найбільш уживаних лінгвістичних термінів і, безумовно, є важливим лексикографічним виданням, в якому вже давно виникла потреба.

Зважаючи на наявність в обох слов'янських мовах виразної тенденції до інтернаціоналізації національної термінології на народній основі, створеної на початку ХХ століття і загальноприйнятої в сучасній мовознавчій терміносистемі, фахівці часто мали справу з проблемою термінологічної синонімії, а також, у деяких випадках, омонімії, що значною мірою ускладнювало

розуміння наукового тексту. Рівень даного перекладного словника визначається підбором семантично точних еквівалентів, що є найважливішим показником у роботі з термінологічним корпусом двох мов, особливо – мов близькоспоріднених, в яких є збіги й розбіжності, а також обов'язкова міжмовна омонімія, що виникла на ґрунті колишньої полісемії.

Спираючись на наукові розробки сербської та української лексикографії, Інститут філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка створив перший двомовний термінологічний словник, зробивши цим значний крок у напрямку розвитку слов'янської лексикографії, зокрема – української та сербської. «Українсько-сербський словник лінгвістичної термінології» стверджує наукові вимоги, які висуваються для праць такого типу.

Видання варто рекомендувати для використання у вищих навчальних закладах України та Сербії, в яких вивчається славістика й проводиться підготовка фахівців за спеціальностями «славістика», «сербістика», а також викладачам і студентам української мови та літератури в Сербії та інших регіонах колишньої СФРЮ, де вивчається україністика.

Є. М. Пащенко (Хорватія)

**«УКРАЇНСЬКО-ХОРВАТСЬКИЙ СЛОВНИК
ЛІНГВІСТИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ»,**

О. Л. Паламарчук, Г. П. Стрельчук, Н. Л. Білик, О. М. Ткаченко,
М. В. Шевченко

К.: ВПЦ «Київський університет», 2008.

Підготовка двомовних українсько-хорватських словників – важливе завдання сучасної славістики, українсько-хорватського співробітництва, зокрема, між Київським та Загребським університетами. Видана праця – важливий результат ініціативи славістів України, становить значний крок для подальшого розвитку мовознавства, просвітньої, наукової діяльності в Україні та Хорватії.

«Українсько-хорватський словник лінгвістичної термінології» призначений для спеціалістів із кroatистики та широкого славістичного фаху, має вагоме практичне значення. Завдяки широті діапазону опрацьованого лексичного матеріалу, словник може сприяти забезпеченню високого якісного рівня фахового вивчення філологами-славістами хорватської мови.

Виходячи з основоположних наукових розробок хорватської та української лексикографії, з численного лексикографічного доробку обох мов, а отже – врахувавши традиції та інновації цієї галузі, фахівці Інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка створили новий вагомий словник, який відповідає усталеним науковим лексикографічним критеріям. Безперечна актуальність і переконливий обсяг праці дозволяють наголосити на важливості видання та рекомендувати його до використання славістами-кroatистами – як фахівцями, так і початківцями.

М. Ю. Карацуба

**«УКРАЇНСЬКО-ХОРВАТСЬКИЙ СЛОВНИК
ЛІНГВІСТИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ»,**

О. Л. Паламарчук, Г. П. Стрельчук, Н. Л. Білик, О. М. Ткаченко,
М. В. Шевченко

К.: ВПЦ «Київський університет», 2008.

«Українсько-хорватський словник лінгвістичної термінології», представлений на розгляд, є завершеною лексикографічною розвідкою, яка репрезентує понад 7000 сучасних українських термінів (іншомовного походження та інтернаціональних), що формують терміносистему лінгвістичної лексики.

Насамперед хочеться відзначити широкий спектр одиниць із різних галузей мовознавства – фонетики, морфології, синтаксису, лексикології, стилістики.

Важливим є звернення саме до хорватської лінгвістичної термінології, адже вона досить скромно представлена на сьо-

годнішній день на українських мовознавчих теренах, використання термінологічних одиниць, залучених у тексті, дасть змогу точно відтворити українські лінгвістичні реалії хорватською мовою.

Запропонований Словник відповідає вимогам, що висуваються до подібних наукових видань, враховуючи високий рівень структурування лінгвістичних елементів, повноту та висвітленість залучених до нього компонентів, можливість практичного використання репрезентованого матеріалу.

Видання може бути використане як українськими студентами-славістами, що вивчають хорватську мову, зокрема тими, що навчаються на кафедрі слов'янської філології Інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка, так і студентами-україністами з Хорватії на заняттях з мови, а також теорії та практики перекладу.